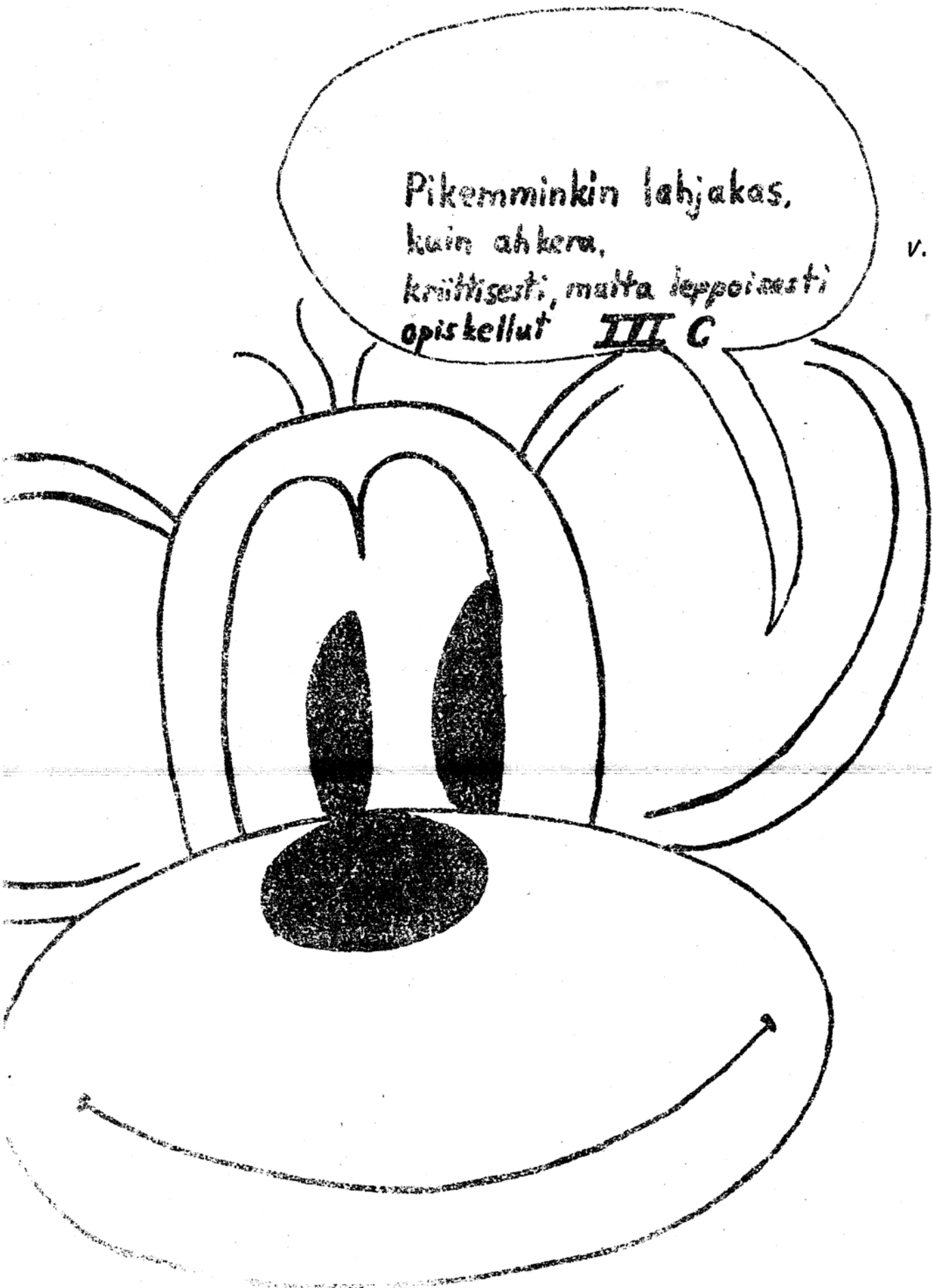

Pikemminkin lahjakas,
kuin ahkera,
kriittisesti, mutta leppoisesti
opiskellut **III C**

v. 1978

LASSELLE (Suhmuran Santra)

Tuo kaiku hollannikkaiden,
joill joskus kompuroitkin
ja värit vanhojen kravattien
on sointuneet pukuihin.
Mut se katseesi pilke
ja viiksies virne
ja joskus niin totinen, surkea ilme,
oi, Vesse Niiranen, Vesse Niiranen,
niitä mä unhoita en.

Sun sekavaa käsialaasi
ei lue kuin apteekkari,
ja yksitoikkoinen äänesi
vei uneen niin useasti.
Sun pöytäsi sotkuiset paperikasat
veis sekaisin yhden jos toisenkin
mahat.

Oi Vesse Niiranen, Vesse Niiranen,
ota kaapistas pullonen.

Mehiläiset ja kukkaset
ovat mielessä Vessellä.
Hän niillä lisäpennokset
ansaitsee kesällä.

On Oy Omena Hunaja Ab,
Golf jo Humpilaa kohti ampaisee.
Oi Vesse Niiranen, Vesse Niiranen,
sället olet niin hunajainen.

JASKALLE (Sov. Jos sun lysti on...)

Meill on rehtorina Löyttyniemi Jii,
joka vesihanan tiukkaan kiertää kii,
kun hän sientä pesee aina
eihän huolet meitä paina,
sillä tänään täältä pois me lähdetään

Hänen esimerkit kyllä tunnetaan,
jos on luku vaikka wiisimiljoonan
Tai lämpökäyrä helmikuun,
omenat tai monet muut,
hän kyllä osaa meitä naurattaa.

Hän kuvaajia meille piirtelee
ja paraabelit humauttelee.
Kun se matikaksi sanotaan,
niin mitä siitä tuleekaan,
sen kirjan takaa aina katsonet.

Muistot monet hauskat kuulimme
me ain.

Niitä tarpeeks emme arvostaneet vain.
Hän Itävaltaan pääsi,
arpoja kun myynyt oli.
Sitä ahkeruutta mekin ihailtiin.

Salkku kädess kulkee käytävillä
Näet kasvoillansa ilmeen kärsivän.
Vaikka kompastuikin kerran,
anteeks annamme sen verran.
Kyllä sua vielä joskus kaipaamme.

RIITALLE *Säv. Sä kasvoit neito...*

1. Sä Riitta meitä katselit,
veikk kärsit kauheesti.
Mutt silti meitä rakastit
ja kestit kummasti.
2. Sä poissaolot muistit ain,
kun saavuit luoksemme.
Ei vatsakivut kelvanneet,
vain rutto luvan sai.
3. Kullanmuruiks meitä nimitit,
muistakaa monisteet.
Ja kirjaan tartti merkitä,
ett kotiin ei ne jää.
4. Kuului käsky: Silmät kirjahan,
sivu neljä etsikää,
rivi viisi yläkulmasta,
ei löytänyt yksikään.
5. Strutsin ja kukon risteytys
ei onnistunut lain.
Strutsille helтта punainen
ja kukko munat sai.
6. Kai muistat meitä vieläkin,
kun vuodet vierivät.
Et unhoittaa sä meitä voi
ja meidän kujeita.

SAARALLE *Säv. Tulipussamat*

Tammelas on Saaran maja pien,
sinne päättää hän päivin koulutien.
Siell on Saaran oma rakas,
pikku Trini pyilly kakas,
sitä Saara rientää ruokkoomaan.
Hyvät opit antaa meille hän.
Ei itsekkään aina tiedä miten päin.
Ylppäreihin meitä ohjaa,
vaan kun meill ei ole pohjaa.
Katsotaanpa sitten vasta
kuinka meidän käy.

Vaatteet hällä kovin sievät on.
Käsistään on aivan onneton.
Helma roikkui viikon verran,
huomautettiin siitä kerran.
Ihmetteli, kuinka se roikkua voi.
Hyvät opit...

Vanhat rillit joltain kerran sai.
Oli aivan kuin valtameren hai.
Kuudell kympill uudet osti,
miehet hänet ilmaan nosti.
Sen vain uudet lasit aikaan sai.
Hyvät opit

HILKALLE

*Sor. kankaan kallis
katrinen (magneti)*

On meille se valtava ilon aihe,
kun ruotsin tunnitkin loppuivat.
Jäi taakse yks tuskainen elämän
vaihe,
vain harvat sellaiseen tottuivat.
Nytt och nyttigt ja kielioppi,
keskeinenkin on yksi knoppi.
Saa kiittää hän neiti Forttuunaa,
joka approbaturin saa.

Oli Hilkalla ruotsissa piukka mahti,
et ollut meille sä enkeli.

Kun tunneilla alkoi se ajojahti,
niin perhoset vatsassa lenteli.

Jos läksyt olivat lukematta
ei voinut olla sitä tuntematta.
Pistävän katseesi kertomana
oli leikki meiltä jo kaukana.

Kun vuosien perästä muistelemme
niin rakkaita lukioaikoja.

Voi tulla kysymys mielehemme,
kuka oli se Hilikka Haapala?

Kai silloin ratkeisi arvoitus,
mikä oli sun hymysi tarkoitus.

Vielä tämänkin laulun myötä
siis kiitos yhteistyöstä.

JASKALLE

Sor. korot tri korot tri ...

Jaska toi, Jaska toi sanelut,
Jaska toi, Jaska toi aineetkin.
Jaska toi luokkaamme työtunnelman
ja vei mieleemme varmuuden.

Niin paljon sinä kärsinyt olet,
monta kyyneltä vuodattanut.

Niin monia torunut olet,
mutta meitä vain kehoittanut.

Kuin veitsi meidän rintaamme viilitti
kun sinusta eroamme.

Sun sanelus oli karmeet,
niin viekkaat ja petolliset.

Jaska toi...

Voi miksi sinä opena synnyit,
mikset syntynyt talkkarina.

Niin monien aineita luit sä,
mutta harvaan olet ihastunut.

Oi, miks emme tunneilla kuulleet
sinun viisaita neuvojasi.

Aina anteeksi tytöiltä pyysit
kun kirosit karkeasti.

SUOMALLE (Sär. Tuul. Valkeainen)
Hector

1. Tää vuosi kolmas meillä om,
kun meitä opettanut oot.

Nyt hyvästi me sanotaan,
sua hiukan jäämme kaipaamaan.

Mä pelkää YTL:ää en,
sä annoit tiedon rautaisen.

Mä rohkein mielin kirjoitan
nyt oikein koko tarinan.

(Laa-lai-la-laa)

Siis kynä käteen,
katse vain nyt omaan pulpettiin,
ei auta enää sivuun vilkuilla.

(Laa-lai-la-laa)

Mä öitä valvoin vuoksi
enkun keskeisen, vaan sitä vieläkään
mä osaa en

(Lai-lai-la-laa)

Mutt älä heitä toivoos, rakkahin,
tuun takaisin,
tuun takaisin.

2. For heavens sake, sä sanoit vaan.
Where on earth you all have been?

When all the class was somewhere
else and only few sat at their desks

(Laa-lai-la-laa)

Siis kynä käteen...

3. Lehtori Lindskog olet vaan,
ei Teitä sinutella saa.

Ja kun sua alkoi naurattaa,
niin piilouduit sä kirjan taa.

Sä paljon kaskit lukemaan
ja vielä lisää kääntämään.

Nää oli mielisanasi
vaan täyttynyt ei toiveesi.

(Laa-lai-la-laa)

Siis kynä käteen...

MARJALLE sär. Nasta-lippu-sallioon

1. Nään tutun naaman edessäin,
ja en ymmärrä miks meille kävi näin.

Me kolme vuotta sitten tavattiin,
nyt näkemiin, mä lähden pois,
mutt sekään ei muasaa nyt kyyneliin
ei saa mua kyyneliin.

Jos sä nelkun piirrat meidän
konseptiin, niin mä luulen,
syksyllä tavattiin.

En ällää löydä papereistain milloinkaan
on parempi kun mä unohdan sen,
ja saksaa kirjoita en.

Mä lähden pois, mutt jos vain
nelkun nään, niin luokses jään.

2. Sä ootko piilo-beijari,
vai diggaat niitä ihan oikeesti?

Mä sitä mietin, kun sun hamees
ruudullisen näin,

kai selvityksen asiaan
voit antaa mulle näin,
nyt lähtöhetkelläin?

Jos sä nelkun...

II luokille

Koululaitos tuo huolineen ja murheineen, se on vain väliaikainen. Hetket ilon ja innokkaan oppimisen ne on vain väliaikaiset.

Siispä oottakaa, pikkuiset ystävät, pian ne teidätkin pois täältä päästävät.

Hetket kuluvat liiankin nopeasti siksi ottakaa iisisti!

Hymy viilleinkin kiukkuisen lehtorin se on vain väliaikainen.

Sanat joidenka vuoksi minä punastelin ne on vain väliaikaiset.

siispä oottakaa...

Pellet jättävät nyt tämän sirkuksen se ol'vain väliaikainen.

Mutta muistakaa neuvomme kultainen, vielä kerran sen laulamme.

Siispä ottakaa...

Tässä kerran syksyllä meill'oli ylppärit.

Kun valvontasi loppui, väitit: 'III C jäi kii.'

Sä toiset sait sen uskomaan ja meille tietenkin tuli haukkumiset kovat kera ruotsin lehtorin.

Vaan mikä onkaan totuus, sen kai tiedät itsekin.

Tuo väitteesi ol perätön ja aivan turha siis.

Sä helusitko harmia vain meille järjestää, ja siksi matkall'opettajistoon keksit valheen tään.

Mutt älä pelkää, lähdemme nyt tästä talosta.

Ei tarvitse sun enää - vapista pelosta.

Me puhdistimme maineemme, taas meihin luotetaan.

Mutt tätä juttua sun osaltas emme unhoita milloinkaan.

Arvela Pia
Heikkilä Sirpa
Helminen Marja
Jaakkola Eija
Kara Pia
Kedonperä Ari
Kylämarkula Matti
Laaksonen Päivi
Lahdelma Tiina
Lohermaa Taina
Louhelo Asta
Mattila Taina
Mäkilä Markku
Mäkilä Päivi
Mänki Anne
Mänttari Anna-Mari
Niemi Helena
Paavilainen Marja
Peltonen Liisa
Rihu Aki
Saarinen Ari
Salminen Taru
Salomaa Kirsti
Tammiranta Elina
Tourenen Jaana
Tuomola Merja
Vainikka Merja
Vehmas Sirkka
Viksten Likko
Viksten Iekka

Riitta Ilmäm